

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 444/2011

z dnia 5 maja 2011 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego z Singapuru

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Komisja nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 193/2009⁽²⁾ tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 599/2009⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”) Rada nałożyła na przywóz biodiesla określonego w art. 1 ust. 1 wymienionego rozporządzenia („produkt objęty postępowaniem”), pochodzącego z USA, ostateczne cło antydumpingowe wynoszące od 0 EUR do 198 EUR na tonę („obowiązujące środki”). Dochodzenie, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”.
- (3) Należy także zaznaczyć, że rozporządzeniem (WE) nr 598/2009⁽⁴⁾ Rada nałożyła na przywóz produktu objętego postępowaniem ostateczne cło wyrównawcze wynoszące od 211,2 EUR do 237 EUR na tonę.

1.2. Wniosek

- (4) W dniu 30 czerwca 2010 r. do Komisji wpłynął wniosek na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz produktu objętego postępowaniem. Wniosek został złożony przez Europejską Radę Biodiesla („EBB”) w imieniu unijnych producentów biodiesla.
- (5) We wniosku twierdzono, że środki antydumpingowe względem przywozu produktu objętego postępowaniem

były obchodzone poprzez przeładunek w Kanadzie i Singapurze oraz wywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla.

- (6) We wniosku twierdzono, że po wprowadzeniu środków względem produktu objętego postępowaniem zasła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz z USA, Kanady i Singapuru oraz że nie ma innej wystarczającej racjonalnej przyczyny lub uzasadnienia tej zmiany niż nałożenie cła. Ta zmiana w strukturze handlu miała wynikać z przeładunku produktu objętego postępowaniem w Kanadzie i Singapurze.

- (7) We wniosku twierdzono ponadto, że po wprowadzeniu środków rozpoczął się wywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla z USA, w którym, jak się domniemywa, wykorzystywano próg zawartości biodiesla ustalony w opisie produktu objętego postępowaniem.

- (8) Ponadto we wniosku twierdzono, że skutki naprawcze środków antydumpingowych obowiązujących względem produktu objętego postępowaniem zostały osłabione zarówno w pod względem ilości, jak i ceny. Utrzymywano, że znaczące ilości przywozu biodiesla w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % biodiesla z Kanady i Singapuru, oraz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla okazały się zastępować przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponadto istniały wystarczające dowody potwierdzające, iż przedmiotowy zwiększony przywóz był dokonywany po cenach dużo niższych od niewyrządzającej szkody ceny ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.

- (9) We wniosku twierdzono wreszcie, że ceny produktu objętego postępowaniem były nadal subsydiowane, jak wcześniej ustalono.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (10) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* pozwalające na wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła dochodzenie rozporządzeniem (WE) nr 720/2010⁽⁵⁾ („rozporządzenie wszczynające”). Na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja rozporządzeniem wszczynającym poleciła organom celnym rejestrowanie przywozu

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 211 z 12.8.2010, s. 1.

wysyłanego z Kanady i Singapuru, a także przywozu pochodzącego z USA biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowy rafinacji, o pochodzeniu niekopalnym.

- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 721/2010⁽¹⁾ Komisja wszczęła także równoległe dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków wyrównawczych względem przywozu biodiesla pochodzącego z USA poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru oraz poprzez przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego z USA.

1.4. Dochodzenie

- (12) Komisja oficjalnie powiadomiła władze USA, Kanady i Singapuru. Znany Komisji producentom/eksporterom w USA, Kanadzie i Singapurze wysłano kwestionariusze. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym.
- (13) Następujące przedsiębiorstwa przedstawiły odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, a w ich siedzibach przeprowadzono następnie wizyty weryfikacyjne:

Producenci/eksporterzy w Kanadzie:

- BIOX Corporation,
- Rothsay Biodiesel.

Przedsiębiorstwa handlowe w Singapurze:

- Trafigura Pte Ltd.,
- Wilmar Trading Pte Ltd.

Producenci/eksporterzy w USA:

- Archer Daniels Midland Company,
- BP Products North America Inc.,
- Louis Dreyfus Corporation.

Powiązani importerzy:

- BP Oil International Limited,
- Cargill BV.

- (14) Ponadto złożono wizyty w odpowiednich stosownych właściwych organach rządu Kanady i rządu Singapuru.

1.5. Okres objęty dochodzeniem

- (15) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. („OD”). Dane zgromadzono za okres od 2008 r. do końca OD w celu zbadania domniemanej zmiany w strukturze handlu.

2. PRODUKT BĘDĄCY PRZEDMIOTEM DOCHODZENIA W SPRAWIE OBCHODZENIA CEŁ

- (16) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, tj. produktem będącym przedmiotem dochodzenia pierwotnego, są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrowy rafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowy rafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, objęte obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 oraz pochodzące z USA.

- (17) Produkt będący przedmiotem obchodzenia ceł jest dwojaki. Po pierwsze, w odniesieniu do domniemanego przeładunku przez Kanadę i Singapur, jest to produkt identyczny z produktem będącym przedmiotem dochodzenia pierwotnego, zgodnie z opisem w poprzednim ustępie. W odniesieniu do przywozu bezpośrednio z USA produktem objętym dochodzeniem jest biodiesel w postaci mieszanki zawierający wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowy rafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzący z USA.

3. PRYZWÓZ BIODIESLA DO UNII WOBEC WYWOZU Z USA

- (18) W następstwie nałożenia tymczasowych środków antidumpingowych w marcu 2009 r. praktycznie zaprzestano przywozu produktu objętego postępowaniem. Poniższa tabela przedstawia w skrócie tę sytuację:

Przywóz biodiesla oraz niektórych mieszanek biodiesla do Unii Europejskiej

objęty kodem CN 3824 90 91 (w tonach)

	2008	udział	2009	udział	OD	udział
USA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapur	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Źródło: Eurostat

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 12.8.2010, s. 6.

- (19) Powyższe dane Eurostatu obejmują wszystkie rodzaje biodiesla zawierającego co najmniej 96,5 % estrów.
- (20) Dla porównania USA podają następujące dane na temat wywozu biodiesla i mieszanek biodiesla objętego kodem HTS 3824 90 40 00 (mieszanek substancji tłuszczowych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego):

Wywóz biodiesla i mieszanek biodiesla z USA

objęty kodem HTS 3824 90 40 00 (w tonach)

	2008	2009	OD
Unia Europejska	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapur	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Źródło: Departament Handlu Stanów Zjednoczonych

- (21) Porównanie dwóch powyższych tabel prowadzi do wniosku, iż 358 291 ton wywozu do Unii podczas OD stanowią mieszanki o maksymalnie 96,5 % zawartości biodiesla.

4. KANADA

4.1. Uwagi ogólne

- (22) Poziom współpracy producentów/eksporterów w Kanadzie był wysoki. Dwóch producentów reprezentujących około 90 % kanadyjskiej produkcji biodiesla przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w pełni współpracowało podczas dochodzenia. Ponadto Canadian Renewable Fuels Association oraz właściwe organy rządu Kanady także współpracowali podczas dochodzenia.
- (23) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocena, czy ma miejsce obchodzenie środków, powinna być przeprowadzona poprzez analizę kolejno następujących kwestii: czy doszło do zmiany w strukturze handlu między USA, Kanadą a Unią, czy zmiana ta wynikała z praktyki, procesu lub prac, dla których nie ma wystarczającej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem, czy istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła w odniesieniu do cen lub ilości produktu podobnego oraz czy istnieją dowody dumpingu w stosunku do wartości normalnych ustalonych uprzednio dla produktu podobnego.

4.2. Zmiana w strukturze handlu

4.2.1. Przywóz do Unii

- (24) Przywóz biodiesla z USA zmniejszył się z 1 487 790 ton w 2008 r. do 381 227 ton w 2009 r. oraz do blisko zera w OD.

- (25) Z drugiej strony, według danych Eurostatu całkowity przywóz biodiesla z Kanady do Unii zwiększył się znacząco między 2008 r. a OD z 1 725 ton w 2008 r. do 140 043 ton w 2009 r. i 197 772 ton w OD.

4.2.2. Wywóz biodiesla z USA do Kanady

- (26) Sprzedaż biodiesla między USA a Kanadą nie podlega cłom, ani żadnym innym rodzajom ograniczeń przywózowych.
- (27) Według statystyk USA wywóz biodiesla z USA do Kanady zwiększył się z 967 ton w 2008 r. do 128 233 ton w 2009 r. i do 161 841 ton w OD.
- (28) Porównanie statystyk wywozu przedstawionych przez władze USA ze statystykami przywozu przedstawionymi na miejscu przez władze Kanady pokazało istotne rozbieżności w skali miesięcznej. Według statystyk kanadyjskich przywóz biodiesla z USA zwiększył się z 11 757 ton w 2008 r. do 18 673 ton w 2009 r. i do 174 574 ton w OD.

- (29) Według władz Kanady nie używa się specjalnego kodu do zgłaszania biodiesla. Zaznaczono, że Kanada i USA wymieniają dane dotyczące przywozu w celu ich wykorzystania jako odpowiednich danych dotyczących wywozu. Na poziomie sześciocyfrowym dane dotyczące przywozu do Kanady i dane dotyczące wywozu z USA powinny się więc zgadzać, i tak jest istotnie w przypadku HTS 38.24.90. Poza poziomem sześciocyfrowym każde z tych państw ma jednak własny system klasyfikacji. Należy także zaznaczyć, że statystyki kanadyjskie obejmują jedynie przywóz poddany odprawie celnej w Kanadzie, a nie towary przeładowywane.
- (30) Podsumowując, pomimo rozbieżności między tymi dwoma źródłami danych, oczywiste jest, że wywóz biodiesla z USA do Kanady zwiększył się od 2008 r. do OD, w szczególności w następstwie nałożenia środków antydumpingowych. Kanadyjski rynek biodiesla nie jest obecnie zdolny do wchłonięcia takich ilości biodiesla. Producenci oryginalnego kanadyjskiego biodiesla są w istocie ukierunkowani na wywóz.

4.2.3. Produkcja w Kanadzie i sprzedaż oryginalnego kanadyjskiego biodiesla w Unii

- (31) Dwaj współpracujący producenci w Kanadzie nie kupowali żadnego biodiesla z USA, ani z żadnych innych źródeł podczas OD.
- (32) Produkcja biodiesla w Kanadzie jest nową gałęzią przemysłu. W OD działało sześć zakładów produkcyjnych, ale produkcja w dwóch zakładach położonych we wschodniej Kanadzie, należących do dwóch współpracujących producentów i przez nich zarządzanych, stanowiła około 90 % łącznej produkcji.

(33) Z wielkości produkcji sprzedawanej przez współpracujących producentów wyodrębniono sprzedaż, której klienci końcowi bez wątplenia znajdowali się w Ameryce Północnej, tzn. w USA lub Kanadzie. Pozostała sprzedaż trafiała do klientów, którzy odsprzedawali towar lub mieszała go z innymi rodzajami biodiesla. Dwa współpracujące przedsiębiorstwa nie wiedziały, czy klienci sprzedawali te produkty w Unii jako biodiesel kanadyjski, czy mieszała go, bądź sprzedawali klientom końcowym w USA lub Kanadzie.

(34) Nawet przy założeniu w skrajnym przypadku, że cała „oryginalna” kanadyjska produkcja biodiesla trafiła do Unii, stanowiłaby ona zaledwie 20 % całkowitego przywozu do Unii z Kanady w OD.

4.3. Wniosek dotyczący zmiany w strukturze handlu

(35) Uzgodnienie statystyk z danymi otrzymanymi od współpracujących producentów pokazało, że kanadyjscy producenci biodiesla nie mogli wyprodukować ilości odpowiadającej wielkości wywozu z Kanady do Unii. Z tego wynika, że wzrost przywozu z Kanady na rynek unijny ma związek z wywozem biodiesla z USA wysyłanego z Kanady.

(36) Ogólne zmniejszenie wywozu z USA do Unii, począwszy od 2008 r., oraz równoległe zwiększenie wywozu z Kanady do Unii i wywozu z USA do Kanady po nałożeniu pierwotnych środków może być zatem uważane za zmianę w strukturze handlu.

4.4. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

(37) W ramach dochodzenia nie znaleziono żadnej innej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia dla przeładunku poza unikaniem obowiązującego cła antydumpingowego na biodiesel pochodzący z USA.

4.5. Osłabianie skutków naprawczych cła antydumpingowego

(38) Do stwierdzenia, czy przywożone produkty osłabiły pod względem ilości skutki naprawcze środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu biodiesla z USA, wykorzystano dane Eurostatu. Ilości i ceny wywozu z Kanady porównano z poziomem usuwającym szkodę określonym w dochodzeniu pierwotnym.

(39) Jak wspomniano powyżej, przywóz z Kanady do Unii zwiększył się z 1 725 ton w 2008 r. do 197 772 ton (co stanowiło 9,2 % udziału w przywozie) podczas OD. Wzrost przywozu z Kanady nie może być uznany za nieistotny, biorąc pod uwagę rozmiary unijnego rynku

ustalone w dochodzeniu pierwotnym. Uwzględniając niewyrządzający szkody poziom cen określony w dochodzeniu pierwotnym, przywóz z Kanady do Unii podczas OD wykazywał się 50 % zniżaniem cen w regionie, podcinając ceny sprzedaży producentów unijnych o około 40 %.

(40) Stwierdzono zatem, że środki ulegają osłabieniu pod względem ilości i cen.

4.6. Dowody na istnienie dumpingu

(41) Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej uprzednio w dochodzeniu pierwotnym.

(42) W dochodzeniu pierwotnym wartość normalną ustalono na podstawie cen sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym oraz skonstruowano na podstawie kosztów produkcji powiększonych o rozsądną marżę zysku w przypadkach, gdy nie było sprzedaży krajowej lub w przypadku gdy produkt nie znajdował się w zwykłym obrocie handlowym.

(43) Ceny eksportowe z Kanady ustalono na podstawie średniej ceny przywozu biodiesla podczas OD według danych Eurostatu.

(44) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, należycie uwzględniono w formie dostosowania różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wobec braku informacji na temat niektórych składników kosztów, aby uzyskać ceny FOB na granicy kanadyjskiej, od cen CIF wg Eurostatu odjęto jedynie koszty transportu i ubezpieczenia na podstawie średnich kosztów frachtu morskiego biodiesla z USA do Unii podczas pierwotnego okresu dochodzenia.

(45) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego, dumping obliczono poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w dochodzeniu pierwotnym i średnich ważonych cen eksportowych w OD wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

(46) Porównanie to wykazało istnienie dumpingu.

4.7. Wniosek

(47) W dochodzeniu stwierdzono, że ostateczne cła antydumpingowe nałożone na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki były obchodzone poprzez przeładunek w Kanadzie, zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego.

5. SINGAPUR

- (48) Dwa przedsiębiorstwa handlowe mające swoje siedziby w Singapurze współpracowały podczas dochodzenia. Ponadto współpracowały stosowne organy rządu Singapuru.
- (49) Kryteria oceny, czy ma miejsce obchodzenie środków zostały opisane w motywie 23 powyżej.
- (50) Według danych Eurostatu całkowity wywóz biodiesla z Singapuru do Unii wzrósł z 179 ton w 2008 r. do 20 486 ton w 2009 r. i do 32 078 ton w OD. Wywóz z USA do Singapuru także wzrósł w tym samym okresie.
- (51) Według stosownych organów rządu Singapuru biodiesel produkowany lokalnie jest sprzedawany głównie w na terenie Singapuru w celu zaspokajania popytu krajowego. Władze zauważają jednak, że ta gałąź przemysłu w Singapurze się rozwija, biorąc pod uwagę niedawną budowę nowych zakładów produkcyjnych.
- (52) Wywóz z Singapuru był zwykle niski. Przywóz biodiesla do Unii został dokładnie zbadany w bazie danych, o której mowa w art. 14 ust. 6, i sprawdzony z właściwymi krajowymi organami celnymi. Wydaje się, że przywóz ten nastąpił w kilku nagłych skokach. Analiza wykazała, że większość tego przywozu rzeczywiście pochodziła z Singapuru. Nie można jednak zaliczyć tu całkowitego przywozu.
- (53) Porównując do konsumpcji Unii ustalonej w dochodzeniu pierwotnym, wykazano, że wielkości przywozu z Singapuru do Unii, których nie można zaliczyć jako pochodzących z Singapuru, są bardzo niskie. Ponadto biorąc pod uwagę dane szacunkowe EBB dotyczące znacznego wzrostu konsumpcji Unii od czasu dochodzenia pierwotnego, ich udział w konsumpcji Unii byłby nieistotny.
- (54) W związku z powyższym można stwierdzić, że skutki naprawcze środków antydumpingowych nie były osłabiane pod względem ilości wysyłanych z Singapuru.
- (55) Jeśli chodzi o przeładunek, to powszechnie wiadomo, że Singapur jest ogromnym węzłem w Azji, gdzie statki regionalne przyplývają i gdzie następuje rozładunek towarów, które są następnie ponownie ładowane na statki płynące między innymi do Europy. W dochodzeniu ujawniono, że jedno ze współpracujących przedsiębiorstw handlowych dokonywało przeładunku biodiesla pochodzącego z Malesji lub Indonezji w Singapurze, a jego miejscem przeznaczenia była Unia. Podczas OD tylko to jedno przedsiębiorstwo handlowe dokonywało wywozu znacznej ilości biodiesla do Unii poprzez przeładunek w Singapurze i poddawało biodiesel odprawie celnej w Unii jako pochodzący z Malesji lub Indonezji. Weryfikacja nie wykazała przesłanek do podania w wątpliwość deklarowanego pochodzenia z Indonezji lub Malesji.
- (56) W świetle powyższego należy zakończyć dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Singapuru.

6. USA

6.1. Uwagi wstępne

- (57) Pięciu producentów biodiesla lub mieszanek biodiesla z USA współpracowało w dochodzeniu, przy czym trzech z nich objęto próbą w dochodzeniu pierwotnym. Rząd USA współpracował poprzez zapewnienie statystyk dotyczących wywozu oraz ich interpretację.
- (58) Wszyscy trzech producenci, których objęto próbą w dochodzeniu pierwotnym, zaprzestali wywozu biodiesla po wprowadzeniu środków ostatecznych.
- (59) Tylko jedno z pięciu współpracujących przedsiębiorstw, BP North America, które współpracowało w dochodzeniu pierwotnym, dokonywało w OD wywozu do Unii mieszanek biodiesla zawierających wagowo maksymalnie 20 % biodiesla („B20 i poniżej”).
- (60) Krajowa Rada Biodiesla (National Biodiesel Board – „NBB”), która reprezentuje przemysł biodiesla w USA, twierdziła, że produkt, który według niej wyraźnie znajduje się poza zakresem produktu objętego obowiązującymi środkami, nie może być przedmiotem stosowania środków antydumpingowych bez wszczynania *de novo* dochodzenia antydumpingowego. NBB twierdziła, że w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych wyraźnie wskazano „produkt objęty postępowaniem” i „produkt podobny” na poziomie biodiesla lub biodiesla w postaci mieszanki zawierającej ponad 20 % biodiesla. Według NBB nie był to sztuczny próg, lecz odpowiadał on realiom rynkowym ustalonym w dochodzeniu pierwotnym. Ustalono na przykład, że próg 20 % jest właściwy, aby umożliwić jasne rozróżnienie między różnymi rodzajami mieszanek, które są dostępne na rynku USA.
- (61) W opinii NBB i innych zainteresowanych stron dochodzenie dotyczące obchodzenia środków może rozszerzyć środki antydumpingowe względem produktu objętego postępowaniem na produkt podobny, który jest jedynie nieznacznie zmieniony w porównaniu do produktu objętego postępowaniem. Ponownie NBB twierdziła, że sama Rada ustanowiła w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych, że biodiesel w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla nie jest produktem podobnym. Z tego względu według NBB struktura przepisów rozporządzenia podstawowego nie daje innej opcji poza wszczęciem nowego dochodzenia w celu ustalenia, czy te mieszanki powinny zostać objęte środkami.
- (62) W odpowiedzi na te argumenty należy przede wszystkim zauważyć, że celem przepisów przeciwdziałających obchodzeniu środków w art. 13 rozporządzenia podstawowego jest przeciwdziałanie domniemanym próbom unikania obowiązujących środków. Jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, że ma miejsce obchodzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja dokona wszczęcia dochodzenia w celu ustalenia, czy ma miejsce obchodzenie środków. Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocena, czy ma miejsce obchodzenie środków, powinna być przeprowadzona np.

poprzez analizę kolejno następujących kwestii: czy doszło do zmiany w strukturze handlu między USA a Unią, czy zmiana ta wynika z praktyki, procesu lub prac, dla których nie ma wystarczającej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem, oraz czy istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła w odniesieniu do cen lub ilości.

- (63) Należy przypomnieć, że dochodzenie dotyczące obchodzenia środków nie stanowi przeglądu zakresu produktu na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i nie zmienia definicji produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego. W przepisach art. 13 rozporządzenia podstawowego przewiduje się odpowiednią podstawę prawną dla dochodzenia, czy występuje obchodzenie środków w odniesieniu do produktu, wobec którego się je stosuje.
- (64) W tym względzie we wniosku, który Komisja otrzymała zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, stwierdzono, że po wprowadzeniu środków rozpoczął się wywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanek zawierających maksymalnie 20 % biodiesla z USA, w którym, jak się domniemywa, wykorzystywano próg zawartości biodiesla ustalony w opisie produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego. W dochodzeniu zbadano, czy taką praktykę można uznać za obchodzenie środków w rozumieniu przepisów art. 13 rozporządzenia podstawowego. Należy wreszcie zauważyć, że domniemane praktyki obchodzenia środków mogą być zbadane jedynie na mocy art. 13 rozporządzenia podstawowego.

6.2. Wywóz B20 i poniżej z USA do Unii

- (65) Jak wspomniano w motywie 20 powyżej, kod USA HTS 3824 90 40 00 obejmuje także mieszanki o maksymalnie 96,5 % zawartości biodiesla. Według statystyk wywozu USA całkowita ilość tego typu mieszanki wywiezionej do Unii w OD wyniosła 358 291 ton.
- (66) W OD BP Products North America („BPNA”) dokonano wywozu znacznej części powyżej wymienionej ilości.
- (67) Przedsiębiorstwo BPNA nie uczestniczyło w dochodzeniu pierwotnym, ponieważ oczekując wzrostu rynku biodiesla w przyszłości, rozpoczęło ono swoją działalność w dziedzinie biodiesla dopiero na początku 2009 r. w odpowiedzi na mandaty udzielone mu zarówno przez rząd w USA, jak i za granicą. BPNA rozpoczęło wywóz do Unii w grudniu 2009 r. Przypomina się, że środki ostateczne zostały wprowadzone w lipcu 2009 r.

(68) W Unii BP sprzedawało pochodzącą z USA mieszankę biodiesla zawierającą wagowo maksymalnie 15 % biodiesla („B15”) w Zjednoczonym Królestwie, Francji i Niderlandach. We wszystkich przypadkach produkt poddawany był dalszemu mieszanemu w celu przestrzegania odpowiednich przepisów obowiązujących w niektórych państwach członkowskich, służących promocji tankowania biopaliw, ponieważ są one obecnie uważane za przyjazne dla środowiska.

(69) BPNA argumentowało, że mieszanki zawierające mniej niż 15 % nie są produktem podobnym dla produktu objętego postępowaniem. Właściwości produktów i rzeczywistość rynkowa są bardzo odmienne. Logistyka (w tym ograniczenia dotyczące transportu morskiego) związana z produkcją i przywozem mieszanek o niższej zawartości jest bardzo różna od tej przy wyższych poziomach zawartości. Według BPNA w transporcie mieszanek o zawartości niższej niż 15 % produkty te klasyfikowane są jako produkty naftowe, a nie produkty chemiczne, co sprawia, że transport morski jest mniej kosztowny. BPNA twierdziło także, że mieszanki o wyższej i niższej zawartości biodiesla dają różne wyniki w przypadku ich stosowania w silnikach diesla.

(70) Celem dochodzenia dotyczącego obchodzenia środków jest ustalenie, czy w przypadku biodiesla w mieszance zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla obchodzono obowiązujące środki. Możliwe, że mieszanki o niższej zawartości wiążą się z niższymi kosztami transportu morskiego. Należy jednak zaznaczyć, że w porównaniu z procesem produkcji biodiesla w postaci mieszanki powyżej B20 mieszanka B20 i poniżej charakteryzuje się w rzeczywistości jedynie innym składem mieszanki. Zmiana składu mieszanki jest bardzo prostym procesem. Produkcja B20 i poniżej jest uznawana za jedynie niewielką zmianę produktu objętego postępowaniem, a różnica polega wyłącznie na innej proporcji biodiesla w mieszance. Należy także zaznaczyć, że produkt objęty postępowaniem oraz B20 i poniżej są ostatecznie przeznaczone w Unii do tych samych zastosowań. Co więcej, biodiesel w postaci mieszanki B20 i poniżej oraz biodiesel w postaci mieszanki powyżej B20 posiadają te same podstawowe cechy charakterystyczne.

6.3. Zmiana w strukturze handlu

- (71) Przywóz produktu objętego postępowaniem z USA zmniejszył się z 1 487 790 ton w 2008 r. do 381 227 ton w 2009 r. oraz do blisko zera w OD.
- (72) W tym względzie należy zaznaczyć, iż pomimo obowiązkowego wymogu dotyczącego mieszania np. B5 obowiązującego w Unii podczas dochodzenia pierwotnego, wywóz B20 i poniżej z USA do Unii rozpoczął się dopiero po wprowadzeniu środków ostatecznych.

Według danych otrzymanych od współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, podczas dochodzenia pierwotnego dokonywano przywozu głównie B99,9 do Unii. Powodem tego był fakt, że osiągnano w ten sposób maksymalne dotacje do wywożonych towarów (ulga podatkowa dotycząca biodiesla w wysokości 1 USD za galon).

- (73) Trudno jest zatem dostrzec ekonomiczne uzasadnienie rozpoczęcia wywozu B20 i poniżej inne niż unikanie obowiązujących środków antydumpingowych.
- (74) Proporcja biodiesla w mieszance jest nadal subsydiowana, a importer unika płacenia należnego cła antydumpingowego. W tym względzie należy zauważyć, że cło antydumpingowe nakładane na mieszanki jest stosowane proporcjonalnie do zawartości biodiesla w mieszance, tj. w przypadku przywozu B15 niezapłacone cło antydumpingowe wynosiłoby maksymalnie około 26 EUR za tonę.

6.4. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (75) Według BNPA biodiesel o zawartości mniejszej niż B15 nie został stworzony specjalnie dla uniknięcia ceł. Przedsiębiorstwo argumentowało, że nie uczestniczyło w dochodzeniu pierwotnym, ponieważ rozpoczęło swoją działalność w dziedzinie biodiesla dopiero na początku 2009 r. w oczekiwaniu na aktywny rynek biodiesla w przyszłości w związku z rządowymi mandataми, zarówno w USA, jak i za granicą. Specyficzna struktura przedsiębiorstwa, jego działalność jako przedsiębiorstwa paliwowego oraz logistyczna obecność w USA spowodowały, że wytwarzanie mieszanek w USA i ich wywóz do Unii stały się logiczną decyzją handlową. Wywożona mieszanka zawsze była mieszanką B15 i poniżej, ze względu na mniej surowe środki bezpieczeństwa: do B15 mieszanka nie jest uznawana za produkt chemiczny w rozumieniu przepisów żeglugi morskiej.
- (76) Należy zaznaczyć, że przedsiębiorstwo rozpoczęło wywóz do Unii dopiero po nałożeniu środków. Uważa się, że nie ma wystarczającej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia poza unikaniem obowiązującego cła antydumpingowego na biodiesel pochodzący z USA.

6.5. Osłabianie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (77) Uwzględniając niewyrządzający szkody poziom cen określony w dochodzeniu pierwotnym, przywóz z USA B20 i poniżej do Unii podczas OD wykazywał się zarówno podcięciem cenowym, jak i zaniżaniem cen. Przywóz B20 i poniżej pojawił się dopiero po wprowadzeniu środków ostatecznych, a związane z nim ilości nie są nieistotne.

- (78) Stwierdzono zatem, że środki ulegają osłabieniu pod względem ilości i cen.

6.6. Dowody na istnienie dumpingu

- (79) Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej uprzednio w dochodzeniu pierwotnym. Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

6.7. Wniosek

- (80) W dochodzeniu stwierdzono, że ostateczne cła antydumpingowe nałożone na przywóz biodiesla pochodzącego z USA były obchodzone poprzez przywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla.
- (81) Stwierdzono, że jedynym ekonomicznym uzasadnieniem wywozu mieszanek B20 i poniżej było z jednej strony wsparcie w postaci subsydiów w USA, a z drugiej strony unikanie płacenia ceł antydumpingowych przy przywozie do Unii.
- (82) Przedsiębiorstwo BPNA złożyło wniosek o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków. Jednakże ze względu na fakt, że dochodzenie wyraźnie wykazało, że przywozu B20 i poniżej dokonywano w celu obchodzenia obowiązujących środków, takie zwolnienie nie może zostać przyznane. Zgodnie z przepisami art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zwolnienia mogą zostać przyznane producentom produktu objętego postępowaniem, którzy wykazą, że nie są związani z żadnym z producentów objętych środkiem oraz że uznano, iż nie biorą udziału w praktyce omijania środków. W dochodzeniach wykazano, że BPNA bierze udział w praktykach obchodzenia środków poprzez rozpoczęcie wywozu B20 i poniżej po wprowadzeniu środków antydumpingowych i wyrównawczych bez wystarczającej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia innych niż wprowadzenie środków. Ponadto istnieją dowody, że środki ulegają osłabieniu pod względem cen i ilości oraz że istnieje dumping w stosunku do wartości normalnych ustalonych uprzednio.

- (83) Niektórzy producenci biodiesla współpracujący w dochodzeniu pierwotnym wystąpili o zwolnienie ze wszelkich środków rozszerzonych z powodu obchodzenia środków. Ustalono, że ci producenci z USA nie produkowali, ani nie sprzedawali B20 i poniżej. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego podczas dochodzenia dotyczącego obchodzenia środków uwzględnione mogą zostać tylko wnioski o zwolnienie

przedłożone przez producentów. Należy jednak zaznaczyć, że art. 13 rozporządzenia podstawowego zawiera przepisy dotyczące nowych przedsięwzięć na rynku.

7. ŚRODKI

7.1. Kanada

- (84) Z powyższych względów stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz biodiesla pochodzącego z USA było obchodzone poprzez przeładunek w Kanadzie, zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (85) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki mające zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Kanady, niezależnie od tego, czy zostały one zgłoszone jako pochodzące z Kanady, czy też nie.
- (86) Aby zapobiec unikaniu ceł przez nieweryfikowalne zarzuty, iż produkt poddawany przeładunkowi w Kanadzie został wyprodukowany przez przedsiębiorstwo podlegające indywidualnej stawce cła w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych, środkami podlegającymi rozszerzeniu powinny być środki ustanowione dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 599/2009, które są ostatecznym celem antydumpingowym w wysokości 172,2 EUR na tonę.
- (87) Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki obowiązuje w stosunku wagowym do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.
- (88) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem podstawowym, cło należy pobierać od zarejestrowanego przywozu biodiesla wysyłanego z Kanady.
- ### 7.2. Stany Zjednoczone
- (89) W związku z powyższym stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz biodiesla pochodzącego z USA było obchodzone poprzez przywóz do Unii B20 i poniżej zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (90) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego należy zatem rozszerzyć środki obowiązujące względem przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA na przywóz B20 i poniżej.
- (91) Środkami podlegającymi rozszerzeniu są środki ustanowione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 599/2009.
- (92) Rozszerzone cło antydumpingowe nałożone na mieszanki obowiązuje w stosunku wagowym do łącznej

zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

- (93) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem podstawowym, cła należy pobierać od zarejestrowanego przywozu B20 i poniżej pochodzącego z USA.

8. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA PRZECIWKO SINGAPUROWI

- (94) W świetle ustaleń dotyczących Singapuru należy zakończyć dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Singapuru oraz zaprzestać rejestracji przywozu biodiesla wysyłanego z Singapuru, które wprowadzono rozporządzeniem wszczynającym.

9. WNIOSEK O ZWOLNIENIE

- (95) Dwa współpracujące przedsiębiorstwa z Kanady, które przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, złożyły wnioski o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (96) Stwierdzono, że dwaj współpracujący producenci kanadyjscy nie biorą udziału w praktykach obchodzenia środków, które są przedmiotem niniejszego dochodzenia. Ponadto ci producenci potrafili wykazać, że nie są powiązani z żadnym producentem/eksporterem biodiesla w USA. Z tego względu można przyznać im zwolnienie.
- (97) Uznaje się, że w tym przypadku konieczne jest wprowadzenie specjalnych środków w celu zapewnienia właściwego stosowania takich zwolnień. Środki specjalne polegają na przedstawianiu organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rozszerzonemu cłu antydumpingowemu.
- (98) Jeden współpracujący podmiot w USA, który przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, także wnioskował o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (99) Zgodnie z wyjaśnieniem w motywie 82 powyżej dochodzenie wyraźnie wykazało, że ten podmiot brał udział w praktykach obchodzenia środków poprzez przywóz B20 i poniżej. W rezultacie takie zwolnienie nie może zostać przyznane.
- (100) Należy jednak podkreślić, że gdyby któryś z producentów eksportujących, których to dotyczy, przestał stosować dumping, może on zwrócić się z wnioskiem o dokonanie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

10. UJAWNIANE INFORMACJE

- (101) Zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz do Unii monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, wysyłanych z Kanady, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kanady, obecnie objętych kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (kod TARIC 3824 90 91 10) i ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 01), z wyjątkiem tych produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Cłem, które ma podlegać rozszerzeniu, jest cło ustanowione dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 599/2009, które jest ostatecznym cłem antydumpingowym w wysokości 172,2 EUR na tonę netto.

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wymienionym w ust. 1 lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 4 ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem

organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antydumpingowe nałożone na mocy ust. 1.

3. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Kanady, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kanady, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 720/2010 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z wyjątkiem tych produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.

4. Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące ceł.

Artykuł 2

1. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzącego z USA i obecnie objętego kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 30) i ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 04).

Cłem, które ma podlegać rozszerzeniu, jest cło ustanowione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 599/2009.

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu jest pobierane od przywozu pochodzącego z USA, zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 720/2010 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

3. Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące ceł.

Artykuł 3

Dochodzenie wszczęte rozporządzeniem (WE) nr 720/2010 dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego z USA poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Singapuru, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Singapuru, oraz poddające ten przywóz rejestracji, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 4

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski przesyła się na adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIA
Faks: + 32 2 295 65 05

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zezwolić, na mocy decyzji, na wyłączenie przywozu przedsiębiorstw, co do których zostanie wykazane, że nie obchodzą środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 599/2009, z cła rozszerzonego na mocy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1.

Artykuł 5

Organom celnym poleca się niniejszym zaprzestanie rejestracji przywozu, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 720/2010.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 maja 2011 r.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez oficjalnego przedstawiciela podmiotu wystawiającego fakturę handlową w następującej formie:

1. Nazwisko i funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę handlową.
2. Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że (ilość) (nazwa danego produktu) sprzedanego na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa przedsiębiorstwa i adres) (dodatkowy kod TARIC) w (nazwa państwa). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są kompletne i zgodne z prawdą”.
3. Data i podpis.